

309: Sarık ve Başı Açık Namaz

Tarık Ebu Abdullah

8 Ağu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, Allah (azze ve celle) sizlere rahmet etsin inşallah. Namazlarda sarıkla kılmanın eciri ne durumdadır yada sarıklamı kılmak doğru sarıksız kılmak mı doğru? Fi aminillah.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Değerli kardeşim ulema arasında racih olan başa sarık sarmanın sünnet değil adet olmasıdır. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu âdeti idame etmiştir. Sarık sardığı sahih sünnetle sabittir. Ancak sarığı emreden veya teşvik eden veya faziletini beyan eden sahih bir hadis yoktur. Bu âdeti sahabe ve sahabe sonrası İslam ehli de devam ettirmiştir. Hatta mesela Afgan gibi aslen arap olmayan bazı İslam milletlerinde de sarık sarmak kendi adetleri haline gelmiştir. Ama sarık sarmak her ne kadar kendi zatında sünnet olmasa da Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) uyma niyetiyle yapıldığında ona iktida sevabı vardır.

Bil husus namazda sarık sarmağa gelince Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in namazda sarık sardığını zikreden bir hadis yoktur ama buna delalet eden sahih hadisler vardır. Mesela sarıklı hutbe okumasını anlatan gibi veya özellikle abdest alırken sarığını mesh ettiğini anlatan sahih hadisler gibi. Mesela İmam Muslim (*rahimehullah*)'ın tahriç ettiği hadiste Urve bin Muğire bin Şube, o da babasından şöyle demiştir:

عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ تَخَلَّفَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَتَخَلَّفْتُ مَعَهُ فَلَمَّا قَضَى حَاجَتَهُ قَالَ « أَمْعَكَ مَاءً ». فَأَتَيْتُهُ بِمِطْهَرَةٍ فَعَسَلَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ ثُمَّ ذَهَبَ يَحْسِرُ عَنْ ذِرَاعَيْهِ فَضَاقَ كُمُ الْجُبَّةِ فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ تَحْتِ الْجُبَّةِ وَأَلْقَى الْجُبَّةَ عَلَى مَنْكِبَيْهِ وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ وَمَسَحَ بِنَاصِيَّتِهِ وَعَلَى الْعِمَامَةِ وَعَلَى خَفَّيْهِ ثُمَّ رَكِبَ وَرَكِبْتُ فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَوْمِ وَقَدْ قَامُوا فِي الصَّلَاةِ يُصَلِّي بِهِمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ وَقَدْ رَكَعَ بِهِمْ رَكْعَةً فَلَمَّا أَحَسَّ بِالنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَهَبَ يَتَأَخَّرُ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقُمْتُ فَرَكْعْنَا الرُّكْعَةَ الَّتِي سَبَقْتَنَا.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) (bir seferde ordudan) geri kaldı ben de onunla beraber kaldım. Hacet giderdik sonra (bana): **“Yanında su var mı?”** dedi. Kendilerine bir matara getirdim. Ellerini ve yüzünü yıkadı sonra kollarını sıvamaya çalıştı. Fakat cübbenin yeni dar geldi. Bunun üzerine elini cübbenin altından çıkardı ve cübbeyi omuzlarına attı da kollarını yıkadı. Alnına, sarığının üzerine ve mestlerine mesh etti. Sonra hayvanına bindi. Bende bindim. Nihayet cemaatin yanına vardığımızda onlar namaza durmuşlardı. Namazı onlara Abdurrahman bin Avf kıldırıyordu. Bir rekat kıldırmişti. Nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in (geldiğini) hissedince gerilemeye başladı. Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ona işaret etti. O da namazı kıldırmaya devam etti. Selâm verince nebi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ayağa kalktı. Bende kalktım ve yetişemediğimiz rekâtı kıldık.”

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) namaz için abdest alıp, sarığını mesh ettikten sonra namaza durmadan evvel sarığını çıkardığı makbul değildir. Bilakis çıkarmış olsaydı sahabe muhakkak rivayet ederdi. Binaen aleyh şüphesiz Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sarıkla namaz kılmıştır. Lakin namazda sarığı emrettiği veya tavsiye ettiği veya faziletini beyan ettiği sahih hadis yoktur. Bu manada nakledilen hadisler vardır lakin hadis ulemasının ittifaklarıyla bu rivayetler en azından çok zayıf ve ekseri uydurmadır. Mesela “Sarığın üzerine yapılan secdeyle kılınan namaz Allah katında Allah yolunda gazvenin sevabına denktir” hadisi gibi. Şevkani (*rahimehullah*) bu hadis için “uydurmadır” der. Veya “Sarıkla kılınan bir namaz sarıksız kılınan 25 namaza denktir. Ve sarıkla kılınan bir Cuma sarıksız kılınan 70 cumaya denktir” hadisi gibi. İbni Hacer, İbni Asakir ve Şevkani (*rahimehumullah*) bu hadis için “uydurma” demişlerdir. Bunun için Şeyh Albani sarığın fazileti hakkında bir sahih hadis yoktur der.

Binaen aleyh sarıkla namaz kılmak muhakkak en güzel olandır, zira Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sarıklı namaz kılardı. Lakin namazda sarık sarmak teşri edilmiş bir ibadet değildir. Bunun için sarmayanların kötülenmesi veya sarmaya zorlanmaları veya namazlarında bir kusur olarak kabul edilmesi veya hatta bidat görülmesi caiz değildir.

Bu bağlamda başı açık namaz kılmaya gelince başı kapalı namaz kılmanın adet olduğu ülkelerde veya topluluklarda başı açık namaz kılmak mekruhtur. Eskilerden benim bildiğim hepsi başı açık namaz kılanları kötölemişlerdir. Zira başı açık namaz kılmak İslam adetlerinden değildir. Eski zamanlarda İslam adetleri hâkim olduğu için başı açık namaz kılmak ve umumen başı açık olmak İslam’a karşı hürmetsizlikti. Bunun için bazı âlimler başı açık olanın adalet vasfını ihlal ettiklerini kabul ederlerdi. İbni Ömer (*radiyallahu anhuma*) talebesi Nafi (*rahimehullah*)’ı başı açık namaz kıldığını gördüğünde şöyle

dediği nakledilir: “Ŗu emir sahiplerinden birisiyle g r Ŗmeye gitmiŖ olsaydın, onunla baŖı açık g r Ŗ r m yd n?” Nafi “hayır” deyince ibni  mer (*radiyallahu anhum*a) “Allah s slenmene daha layıktır” demiŖtir.

Ŗeyh ibni Useymin (*rahimehullah*)’a namazda sarık sarmak veya takiyye takmak vacip midir sorusu sorulduğunda Ŗ yle cevap vermiŖtir: “Namazda bu tür giysileri giymek vacip değildir çünkü namazda baŖı örtmek (erkek için) vacip değildir. Lakin bu tür kafa giysilerini giymeyi adet edinmiŖ bir ülkede yaŖıyorsan ve orada baŖı kapatmayan giyinmemiŖ gibi algılanıyorsa **“Ey Ademoğulları her mescitte ziynetlerinizi edinin”** ayeti gereğince baŖını  rtmen lazım. Bunun için eğer bir yerde sarık veya takke gibi Ŗeyleri giymek ziynettense, o zaman namazda sarık sarmak veya takke giymek müstehap olur. Ama bir yerde böyle bir adet yoksa ve ziynetlerinden değilse var olan geçerlidir.” Allah-u  lem.

Allah’a hamd ve Ras l  Muhammed’e sal t ve selam olsun. Davamızın sonu  lemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.